

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL II 2017-04-12 SKUNDO NR. 170412/1**

2017 m. birželio 15 d. Nr. S-138 (7-89/2017)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:

komisijos narės, pavaduojančios Komisijos pirmininkę
komisijos narių

Linos Vosyliienės – pranešėja
Martyno Endrijaičio
Rasos Stravinskaitės
Andriaus Veniaus

sekretoriaujant

Ramutei Matkevičienei

dalyvaujant mokesčių mokėtojos atstovei
mokesčių administratoriaus atstovui

D. P.
D. S.

2017 m. gegužės 23 d. posėdyje išnagrinėjusi II (toliau – Pareiškėja) 2017-04-12 skundą Nr. 170412/1 dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2017-03-23 sprendimo Nr. 69-29, n u s t a t ė:

Inspekcija ginčijamu sprendimu patvirtino Vilniaus apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos (toliau – Vilniaus AVMI) 2017-02-01 sprendimą Nr. (14.4)-460-257, kuriuo nuspręsta negrąžinti Pareiškėjai iš biudžeto 6226,30 Eur pridėtinės vertės mokesį (toliau – PVM).

Sprendime nurodoma, jog Pareiškėja pateikė Vilniaus AVMI 2015-02-05 prašymą (Nr. BE2015000015841604) grąžinti 2014-01-01–2014-12-31 laikotarpiu Lietuvos Respublikoje sumokėtą 6226,30 Eur PVM. Vilniaus AVMI, išnagrinėjusi prašymą, priėmė 2017-02-01 sprendimą Nr. (14.4)-460-257 „Dėl pridėtinės vertės mokesčio grąžinimo kitos Europos Sąjungos valstybės narės apmokestinamajam asmeniui“ (toliau – sprendimas), kuriuo Pareiškėjos prašomos PVM sumos negrąžino. Vilniaus AVMI savo sprendime nurodė, jog Pareiškėja tuo laikotarpiu, už kurį prašo grąžinti PVM, vykdė veiklą šalies teritorijoje (neapmokestinamajam asmeniui teikė konferencijos organizavimo Lietuvoje paslaugas, kurių suteikimo vieta pagal Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVMĮ) 13 straipsnio nuostatas yra Lietuva) ir ši veikla nepriskiriama veikloms, kurias vykdant Lietuvos Respublikoje sumokėtas PVM gražinamas PVMĮ XIII skyriuje nustatyta tvarka, todėl Pareiškėja neatitinka PVMĮ 117 straipsnyje nurodytų sąlygų.

Inspekcija nurodo, jog nagrinėjamu atveju nustatyta, kad Pareiškėja teikia renginių organizavimo paslaugas. Mokestinis ginčas vyksta dėl Pareiškėjos Lietuvoje sumokėto PVM pagal įvairių Lietuvos Respublikos apmokestinamųjų asmenų per laikotarpį nuo 2014-01-01 iki 2014-12-31 išrašytas PVM sąskaitas faktūras už jų suteiktas paslaugas: konferencijų salių nuoma,

techninės įrangos nuoma, multimedia projektoriaus ir mikrofonų nuoma, sinchroninio vertimo paslaugos, apgyvendinimas (duomenų apie tai, ar į šias sąskaitas įeina ir Pareiškėjos darbuotojams suteiktos paslaugos, byloje nėra). Pareiškėja minėtas paslaugas įsigijo iš Lietuvos tiekėjų ir pardavė į Belgiją Europos Komisijai (teikia ketvirtines sąskaitas už paslaugas, sąskaitose nėra išskiriamos konkrečios paslaugos, įvardinamos trys paslaugų grupės: organizavimo paslaugos (*management costs*), renginio išlaidos (*incidental expenditures (event costs)*), *expenditure verification*). Paslaugos apmokestintos 0 proc. PVM tarifu (yra nuoroda į vidaus teisės aktus dėl PVM, prancūzų kalba).

Sprendime nurodoma, jog šis mokestinis ginčas jau buvo nagrinėtas Inspekcijoje, kuri 2015-11-27 sprendime Nr. 69-144 nustatė, jog Vilniaus AVMI, grįsdama sprendimą (2015-09-03 sprendimas Nr. (29.3.6)-460-1855) negražinti Pareiškėjai ginčo PVM, nurodė, kad paslaugos susijusios su nekilnojamuoju turtu, todėl pagal PVMĮ 13 straipsnį laikytina, kad ginčo paslaugos suteiktos Lietuvoje. T. y. netenkinama PVMĮ 118 str. 2 d. 2 punkto sąlyga, kad PVM gali būti gražinamas tik tuo atveju, kai Pareiškėjos įsigijimai panaudoti paslaugų teikimui už Lietuvos Respublikos ribų. Be to, PVMĮ 15 str. 5 d. 2 punkte nurodyta, kad į prekių (paslaugų) apmokestinamąją vertę įtraukiamos su prekės tiekimu arba paslaugos teikimu susijusių ir pirkėjui tenkančių išlaidų (tokių kaip: pakavimo, transportavimo, draudimo ir kitų) vertė. Kai renginių organizatoriai, organizuodami renginius (konferencijas ir pan.), renginių metu organizuoja dalyvių maitinimą, apgyvendinimą, pramogas, taip pat perka pagalbines priemones renginiui, tai į renginio apmokestinamąją vertę turėtų būti įtraukiama tik glaudžiai su tuo renginiu susijusių paslaugų: konferencijų salės nuomos, pagalbinių priemonių, taip pat kavos pertraukėlių metu patirtų išlaidų vertė. Maitinimo, apgyvendinimo ir pramogų paslaugos tenkina konkrečius asmeninius dalyvių poreikius ir PVM tikslais laikomos savarankiškoms paslaugomis, todėl šių paslaugų vertė į renginio (konferencijos) organizavimo paslaugų apmokestinamąją vertę netraukiama. Byloje konstatuota, kad Pareiškėja Lietuvoje organizavo renginius Europos Komisijai ir šiam tikslui iš Lietuvos įmonių įsigijo apgyvendinimo, konferencijų salių nuomos, techninės įrangos nuomos, maitinimo paslaugas. Pareiškėja pateikė ketvirčio sąskaitas, išrašytas Europos Komisijai už organizuotus renginius. Pareiškėja įsigijo paslaugas, kurios laikytinos susijusiomis su nekilnojamaisiais pagal prigimtį daiktais ir apmokestinamos Lietuvos Respublikoje, todėl Inspekcija darė išvadą, jog Pareiškėja vykdė veiklą Lietuvos Respublikoje. Centrinis mokesčių administratorius 2015-11-27 sprendime Nr. 69-144 pažymėjo, kad skirtingose Europos Bendrijų valstybėse narėse tokio pobūdžio paslaugos traktuojamos skirtingai ir gali būti laikoma, kad visos paslaugos yra priskirtinos renginio organizavimo paslaugoms. Kai visos suteiktos paslaugos laikomos viena renginio organizavimo paslauga, tai tokių paslaugų suteikimo vieta, kai paslauga teikiama neapmokestinamajam asmeniui (Europos Komisija yra neapmokestinamasis asmuo, nes nevykdo ekonominės veiklos ir nėra registruota PVM mokėtoja), yra ten, kur renginio organizavimo paslaugos yra faktiškai atliktos. Jeigu visos paslaugos buvo organizuojamos, užsakomos telefonu iš užsienio ar pan., tai šių paslaugų suteikimo vieta pagal nuostatas, tolygias PVMĮ 13 str. 9 dalies nuostatomis, laikoma užsienio valstybė (pavyzdžiui, ta valstybė narė, kurioje yra įsikūręs renginį organizavęs asmuo). Tokiu atveju renginio organizatorius turėtų teisę pagal PVMĮ 116–119 straipsnių nuostatas susigrąžinti Lietuvoje sumokėtą įsigytų paslaugų (prekių) pirkimo PVM. Taigi, atsižvelgiant į tai, kad Pareiškėja yra užsienio apmokestinamasis asmuo ir nėra įsikūrusi Lietuvoje, be to, ji suteikė paslaugas Europos Komisijai, kuri kaip Europos Bendrijų institucija turi teisę įsigyti prekes ir paslaugas su 0 proc. PVM tarifu, o paslaugų suteikimo vieta, priklausomai nuo suteiktų paslaugų traktavimo, gali būti tiek Lietuva, tiek kita valstybė narė, centrinis mokesčių administratorius vertino, jog, siekiant išvengti prieštaravimų dėl dviejų valstybių mokesčių administratorių skirtingo konferencijų, seminarų organizavimo paslaugų traktavimo PVM apmokestinimo tikslais (kai toks skirtingas traktavimas gali lemti dvigubą apmokestinimą PVM), būtų tikslinga šiuo klausimu pateikti paklausimą Belgijos mokesčių administratoriui, kad pastarasis paaiškintų, ar visos suteiktos paslaugos, esant atitinkamai faktinei situacijai, būtų laikomos viena renginio organizavimo paslauga, ar būtų laikoma, kad buvo suteiktos kelios savarankiškos paslaugos.

Sprendime pažymima, jog Pareiškėja centrinio mokesčių administratoriaus 2015-11-27 sprendimo Nr. 69-144 ir jame išdėstyto faktinio ir teisinio vertinimo neskundė.

Nurodoma, jog Vilniaus AVMI, siekdama išvengti skirtingo dviejų valstybių mokesčių administratorių konferencijų, seminarų organizavimo paslaugų traktavimo PVM apmokestinimo tikslais (kai toks skirtingas traktavimas gali lemti dvigubą apmokestinimą PVM), 2016-01-07 išsiuntė paklausimą Belgijos mokesčių administratoriui su prašymu atsakyti, ar paslaugų kompleksą: apgyvendinimo, transportavimo, konferencijų salių, techninės įrangos nuomos, maitinimo, kopijavimo paslaugas traktuoja kaip vieną konferencijų, seminarų ir panašių renginių organizavimo paslaugą, ar kaip kelias atskiras ir savarankiškas paslaugas. Belgijos mokesčių administratorius 2016-12-15 atsakyme nurodė, kad Belgijoje „pagalbinių renginio paslaugų“ sąvoka traktuojama plačiau nei Lietuvoje. Apgyvendinimo, transporto paslaugoms, konferencijų salių, techninės įrangos nuomai, maitinimo ir kopijavimo paslaugoms, kurios laikytinos pagalbinėmis renginių organizavimo paslaugomis, galioja tos pačios PVM sąlygos. Todėl laiko, kad visos šios paslaugos sudaro vieną paslaugų paketą, t. y. renginių organizatoriaus organizuojamą renginį, kurio teikimo vietos taisyklės pateikiamos Direktyvos 2006/112/EB dėl PVM bendros sistemos 44 (verslas verslui) ir 54. 1 (verslas klientui) straipsniuose. Nagrinėjamu atveju iš pateiktų dokumentų nustatyta, kad Pareiškėja Lietuvoje organizavo renginius Europos Komisijai ir šiam tikslui iš Lietuvos įmonių įsigijo apgyvendinimo, transportavimo, konferencijų salių nuomos, techninės įrangos nuomos, maitinimo paslaugas. Europos Komisija paslaugų vietos nustatymo požiūriu laikoma neapmokestinamuoju asmeniu. Pagal PVMĮ 13 str. 9 dalį paslaugos (taip pat ir konferencijos organizavimo paslaugos, techninis logistinis konferencijų aptarnavimas), teikiamos asmeniui, kuris nėra apmokestinamasis asmuo, laikomos suteiktomis šalies teritorijoje tais atvejais, kai jos faktiškai atliktos šalies teritorijoje. Analogiškos nuostatos (Direktyvos 2006/112/EB 54. 1 straipsnis), Belgijos mokesčių administratoriaus teigimu, taikomos ir Belgijoje. Apgyvendinimo, transporto, taip pat salių nuomos paslaugoms, kurios laikytinos pagalbinėmis paslaugomis organizuojant renginius (taip pat ir konferencijas), Belgijoje galioja tos pačios (kaip ir konferencijos organizavimui) PVM įstatymo nuostatos.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, sprendime konstatuojama, jog Pareiškėja tuo laikotarpiu, už kurį prašo grąžinti PVM, vykdė veiklą šalies teritorijoje (neapmokestinamajam asmeniui teikė konferencijos organizavimo Lietuvoje paslaugas, kurių suteikimo vieta pagal PVMĮ 13 str. 9 dalies nuostatas yra Lietuva) ir ši veikla nepriskirtina veikloms, kurias vykdant Lietuvos Respublikoje sumokėtas PVM grąžinamas PVMĮ XIII skyriuje (116–119 straipsniai) nustatyta tvarka, todėl nagrinėjamu atveju pagrįstai konstatuota, kad Pareiškėja neatitinka PVMĮ 117 straipsnyje nurodytų sąlygų, t. y. Pareiškėjai Lietuvoje sumokėtas PVM negali būti grąžintas PVMĮ XIII skyriuje (116-119 straipsniai) nustatyta tvarka.

Centrinis mokesčių administratorius, susipažinęs su Pareiškėjos skundo argumentais, sprendime pažymi, jog nors Pareiškėja ir nurodo, jog sprendime minimas paslaugas įsigijo savo veiklai vykdyti, todėl nėra pagrindo teigti, kad paslaugos suteiktos neapmokestinamajam asmeniui, tačiau, Inspekcijos vertinimu, pasikeitusi Pareiškėjos pozicija neatitinka byloje esančių duomenų ir dokumentų. Byloje esantys dokumentai, Inspekcijos teigimu, patvirtina mokesčių administratoriaus poziciją, jog Pareiškėja Lietuvoje organizavo renginius Europos Komisijai ir šiam tikslui iš Lietuvos įmonių įsigijo apgyvendinimo, transportavimo, konferencijų salių nuomos, techninės įrangos nuomos, maitinimo paslaugas (pavyzdžiui, SERVICE CONTACT OF EUROPEAN UNION EXTERNAL ACTIONS N°ENPI/2013/324-355, kuriame nurodyta, jog susitarimo dalykas tarp Europos Komisijos ir Pareiškėjos yra konferencijų, seminarų ir susitikimų organizavimas). Mokesčių administratoriaus poziciją, pasak Inspekcijos, patvirtina ir byloje esančios sąskaitos faktūros, kaip pavyzdžiui, 2014-07-11, 2015-07-08, kuriose yra nurodyta, jog jos yra išrašytos Europos Komisijai už suteiktas konferencijų, seminarų, susitikimų ir kt. organizavimo paslaugas pagal anksčiau minėtą susitarimą (N°ENPI/2013/324-355). Pažymima, jog minėtą mokesčių administratoriaus poziciją patvirtina ir Pareiškėjos įgaliotos atstovės, veikiančios pagal 2017-02-20 įgaliojimą, 2016-03-16 paklausimas mokesčių administratoriui, kuriame nurodomos faktinės ginčo aplinkybės, jog Pareiškėja pagal sutartį su Europos Komisija teikia Europos Komisijai konferencijų paslaugas. Centrinis mokesčių administratorius, įvertinęs

Pareiškėjos 2017-02-21 skundo argumentus, sprendime konstatuoja, jog Pareiškėjos skundo argumentai surinktų įrodymų ir nustatytų faktinių aplinkybių kontekste nesąlygoja ir negali sąlygoti kitokią faktinį ir teisinį nagrinėjamos situacijos vertinimą, nei jis yra pateiktas Vilniaus AVMI sprendime.

Pareiškėja 2017-04-12 skunde Nr. 170412/1 nurodo skundžianti Inspekcijos 2017-03-23 sprendimą Nr. 69-29 ir reikalaujanti grąžinti PVM už 2014 metus.

Skunde nurodoma, jog Pareiškėja, įsikūrusi Belgijoje ir būdama Belgijos PVM mokėtoja, laimėjo Europos Komisijos konkursą ir tapo Europos Komisijos konferencijų, seminarų ir susitikimų organizatoriumi, ką įrodo ir pateikti dokumentai mokesčių administratoriui. Pareiškėja pirkė paslaugas (prekes) Lietuvoje, mokėdama vietiniams paslaugų tiekėjams lietuvišką PVM, ir pagrįstai tikėjosi, kad galės šį PVM atskaityti, nes visiems pardavimams Europos Komisijai taikomas 0 proc. PVM tarifas visose ES šalyse. Kai buvo pateiktas prašymas grąžinti PVM už 2014 metus, prasidėjo nagrinėjimas, kokia tai paslauga, kurios šalies teritorijoje ji atlikta ir situacija pasidarė komplikuoja, kaip ji apmokestinama Belgijoje, ir tai truko ilgai, o darbus reikėjo atlikti, kaip numatyta sutartyje su Europos Komisija.

Skunde teigiama, jog Inspekcija plačiai išdėstė savo nuomonę apie tai, kad Europos Komisija yra neapmokestinamasis asmuo, ar viena, ar kelios paslaugos yra techninis aptarnavimas, vykdytas pagal sutartį su Europos Komisija, paklausė Belgijos administratoriaus nuomonės ir Pareiškėja yra dėkinga už tą darbą ir laiką, kuris buvo skirtas jai, tačiau mano, kad klausimas nėra išspręstas galutinai.

Pareiškėja nurodo savo reikalavimą grąžinti 6226,30 Eur PVM pagal pateiktą 2015-02-05 prašymą (Nr. BE2015000015841604) grindžia šiomis aplinkybėmis:

1. Pareiškėja pagal PVMĮ 71 str. 3 p. 3 dalį neprivalo registruotis Lietuvoje PVM mokėtoja, nes tiekia paslaugas (prekes) Europos Komisijai, kuriai tiekiamos paslaugos (prekės) yra apmokestinamos 0 proc. PVM tarifu pagal PVM lengvatos taikymo tvarką Europos Komisijai, kaip Europos Sąjungos institucijai, kuriai taikomas Protokolas dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų ir yra nustatyta Susitarimų dėl pridėtinės vertės mokesčio ir akcizų lengvatų Europos Sąjungos institucijoms ir įstaigoms įgyvendinimo taikymo tvarkos apraše, patvirtintame Lietuvos Respublikos finansų ministro 2006-01-20 įsakymu Nr. 1K-030 „Dėl susitarimų dėl pridėtinės vertės mokesčio ir akcizų lengvatų Europos Sąjungos institucijoms ir įstaigoms įgyvendinimo taikymo tvarkos aprašo patvirtinimo“.

2. Jeigu Pareiškėja būtų registruota PVM mokėtoja Lietuvoje, tai, teikdama paslaugas Europos Komisijai, kuriai galioja 0 proc. PVM tarifas, turėtų teisę į PVM atskaitą.

3. Pareiškėja yra užsienio apmokestinamasis asmuo ir nėra įsikūrusi Lietuvoje, teikdama paslaugas, renginius organizavo iš Belgijos, todėl turi teisę pagal PVMĮ 116–119 straipsnių nuostatas susigrąžinti Lietuvoje sumokėtą įsigytų paslaugų (prekių) pirkimo PVM.

Skunde prašoma iš naujo įvertinti Pareiškėjos verslo vykdymo aplinkybes, paslaugų suteikimo vietą, patenkinti jos prašymą BE2015000015841604 ir grąžinti PVM už 2014 m. – 6226,30 Eur.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), įvertinusi mokestinio ginčo byloje esančią medžiagą, šalių pozicijas ginčo klausimu, konstatuoja, jog Pareiškėjos skundas netenkintinas, ginčijamas Inspekcijos 2017-03-23 sprendimas Nr. 69-29 tvirtintinas.

Ginčas byloje yra kilęs dėl Inspekcijos sprendimo negrąžinti Pareiškėjai Lietuvos Respublikoje 2014-01-01–2014-12-31 laikotarpiu sumokėto 6226,30 Eur PVM, mokesčių administratoriui konstatavus, jog Pareiškėja neatitiko PVMĮ 117 str. 1 d. 2 punkto reikalavimų užsienio apmokestinamajam asmeniui, pageidaujančiam susigrąžinti PVM, nes vykdė ekonominę veiklą šalies teritorijoje. Inspekcija išvadą, jog Pareiškėja vykdė veiklą šalies teritorijoje, padarė atsižvelgusi į tai, kad Pareiškėja teikė konferencijų organizavimo paslaugas, taip pat pagalbines paslaugas, reikalingas minėtoms paslaugoms suteikti, Lietuvoje neapmokestinamajam asmeniui, o

tokio pobūdžio paslaugų suteikimo vieta, remiantis PVMĮ 13 str. 9 dalies nuostatomis, yra Lietuva ir todėl ginčo paslaugų teikimas yra PVM objektas Lietuvoje.

PVM grąžinimą užsienio apmokestinamiesiems asmenims reglamentuoja PVMĮ XIII skyrius. Pagal PVMĮ 116 str. 1 dalį užsienio apmokestinamasis asmuo įstatymo nustatyta tvarka turi teisę susigrąžinti PVM, sumokėtą Lietuvos Respublikoje. Reikalavimai užsienio apmokestinamajam asmeniui, pageidaujantiems susigrąžinti PVM, nustatyti PVMĮ 117 str. 1 dalyje, kurioje reglamentuota, jog užsienio apmokestinamasis asmuo turi teisę pateikti prašymą grąžinti jam Lietuvos Respublikoje sumokėtą PVM tik tuo atveju, jeigu jis tuo laikotarpiu, kuriuo sumokėtą PVM prašo grąžinti, atitiko šiuos kriterijus: neturėjo Lietuvos Respublikoje padalinio, per kurį vykdė ekonominę veiklą, o jeigu tai fizinis asmuo – dar ir jo nuolatinė gyvenamoji vieta nebuvo Lietuvos Respublika, ir nevykdė šalies teritorijoje jokios veiklos, kuri pagal šį įstatymą yra PVM objektas, jeigu šiame straipsnyje nenustatyta kitaip. Ginčas tarp šalių, jog Pareiškėja neturėjo Lietuvos Respublikoje padalinio, per kurį vykdė ekonominę veiklą, nekyla, tačiau ginčas kyla dėl to, ar Pareiškėja vykdė (nevykdė) šalies teritorijoje veiklą, kuri pagal PVMĮ yra PVM objektas Lietuvoje.

Pagal PVMĮ 3 str. 1 dalį PVM objektas yra prekių tiekimas ir paslaugų teikimas, tenkinantis visas šias sąlygas: 1) prekės tiekiamos ir (arba) paslaugos teikiamos už atlygį; 2) prekių tiekimas ir (arba) paslaugų teikimas pagal šio įstatymo nuostatas vyksta šalies teritorijoje; 3) prekes tiekia ir (arba) paslaugas teikia apmokestinamasis asmuo vykdydamas savo ekonominę veiklą, t. y. veikdamas kaip toks.

Nustatant, ar paslaugų teikimas laikomas įvykusių šalies teritorijoje, kas yra svarbu nagrinėjant šį ginčą, vadovaujamesi PVMĮ 13 straipsnio, reglamentuojančio paslaugų (išskyrus maitinimo paslaugas, teikiamas keleivius Europos Sąjungos teritorijoje vežančiuose laivuose, orlaiviuose arba traukiniuose) suteikimo vietos nustatymo taisykles, nuostatomis, paaiškinančiomis paslaugų teikimo vietos nustatymo principus. Kai paslaugos yra parduodamos užsienio valstybėse įsikūrusiems asmenims, svarbu nustatyti, ar paslaugas įsigyjantis asmuo veikia kaip apmokestinamasis, ar kaip neapmokestinamasis asmuo, nes būtent nuo pirkėjo statuso priklauso, ar paslaugos laikomos suteiktos arba pardavėjo, arba pirkėjo įsikūrimo valstybėse. Pagal pagrindinę paslaugų suteikimo apmokestinamajam asmeniui vietos nustatymo taisyklę, įtvirtintą PVMĮ 13 str. 2 d. 1 punkte, paslaugos laikomos suteiktomis pirkėjo įsikūrimo valstybėje, jei pirkėjas yra apmokestinamasis asmuo ir įsigydamas paslaugas jis veikia kaip toks. Tuo tarpu paslauga asmeniui, kuris nėra apmokestinamasis asmuo, yra suteikta šalies teritorijoje, jeigu paslaugos teikėjas yra įsikūręs šalies teritorijoje (13 str. 2 d. 2 punktas).

PVMĮ 13 str. 9 dalyje nustatyta, kad kultūros, meno, sporto, švietimo, mokslo, mokymo, pramogų ir panašios paslaugos, pavyzdžiui, mugių ir parodų, *įskaitant tokios veiklos organizatorių paslaugas*, taip pat pagalbines paslaugas, reikalingas minėtoms paslaugoms teikti, kai šioje dalyje nurodytos paslaugos nelaikomos elektroniniu būdu teikiamomis paslaugomis, *teikiamos asmeniui, kuris nėra apmokestinamasis asmuo, laikomos suteiktomis šalies teritorijoje tais atvejais, kai jos faktiškai atliktos šalies teritorijoje*.

Įvertinus mokesčio ginčo byloje pateiktų įrodymų visumą, matyti, kad Pareiškėja, vykdydama su Europos Komisija pasirašytą sutartį (SERVICE CONTACT FOR EUROPEAN UNION EXTERNAL ACTIONS N°ENPI/2013/324-355, kurios dalykas – konferencijų, seminarų, susitikimų ir mokymų organizavimas), Lietuvoje Europos Komisijai organizavo sutartyje nurodyto pobūdžio renginius ir būtent šiam tikslui įsigijo iš Lietuvos įmonių apgyvendinimo, transportavimo, konferencijų salių, techninės įrangos nuomos, maitinimo, sutikimo bei kt. paslaugas. Pažymėtina, jog Pareiškėjos atstovė skunde Komisijai patvirtino, jog Pareiškėja, Belgijos PVM mokėtoja, laimėjo Europos Komisijos skelbtą konkursą ir tapo Europos Komisijos konferencijų, seminarų ir susitikimų organizatoriumi, ką, pasak atstovės, įrodo ir mokesčių administratoriui pateikti dokumentai, bei, kad šiam tikslui pirkė paslaugas Lietuvoje. Iš bylos medžiagos taip pat matyti, jog Pareiškėja konferencijų organizavimo Lietuvoje paslaugas teikė Europos Komisijai, kuri paslaugų vietos nustatymo prasme laikoma neapmokestinamuoju asmeniu. Taigi, įvertinus nustatytąsias faktines ginčo aplinkybes aukščiau nurodyto teisinio reglamentavimo kontekste, sutiktina su mokesčių administratoriaus išvada, jog Pareiškėja,

teikdama neapmokestinamajam asmeniui konferencijų organizavimo Lietuvoje paslaugas, kurių suteikimo vieta yra Lietuva, vykdė ekonominę veiklą šalies teritorijoje. Juolab kad tokią išvadą mokesčių administratorius padarė atsižvelgęs tiek į Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl PVM bendros sistemos 54 str. 1 dalyje įtvirtintą reglamentavimą (*neapmokestinamajam asmeniui teikiamų paslaugų ir papildomų paslaugų, susijusių su kultūros, meno, sporto, mokslo, švietimo, pramogų ar panašia veikla, pavyzdžiui, mugėmis ir parodomis, įskaitant tokios veiklos organizatorių teikiamas paslaugas, teikimo vieta yra ten, kur ši veikla faktiškai vyksta*), tiek į Belgijos mokesčių administratoriaus 2016-12-15 pateiktą atsakymą dėl šioje šalyje galiojančio konferencijų, seminarų organizavimo paslaugų traktavimo PVM apmokestinimo tikslais.

Pasisakant dėl Pareiškėjos atstovės skundo nagrinėjimo Komisijos posėdyje išsakytų argumentų bei vėliau Komisijai pateiktų dokumentų, patvirtinančių, jog užsienio mokesčių administratoriai Pareiškėjai gražino sumokėtą PVM už tose šalyse įsigytas analogiško pobūdžio kaip ir šiame ginče aptariamą paslaugas, pažymėtina, jog Komisija pagal MAĮ 151 straipsnio nuostatas nagrinėja mokestinius ginčus, kylančius dėl Lietuvos Respublikos mokesčių administratorių priimtų / nepriimtų sprendimų. Komisija nėra kompetentinga vertinti užsienio mokesčių administratorių priimtų sprendimų teisingumo ir pagrįstumo.

Komisija, remdamasi tuo, kas išdėstyta, konstatuoja, jog Inspekcija tinkamai aiškino ir taikė ginčo teisinius santykius reglamentuojančias teisės normas. Todėl skundžiamas Inspekcijos sprendimas yra teisėtas ir pagrįstas, panaikinti jį Pareiškėjos skunde nurodytais motyvais nėra teisinio pagrindo.

Atkreiptinas Pareiškėjos dėmesys į tai, jog užsienio apmokestinamasis asmuo gali susigražinti Lietuvoje sumokėtą PVM per PVM atskaitą pateikiant mokesčių administratoriui PVM apyskaitos FR0608 formą. Inspekcija 2017-01-30 rašte Nr. (32.39-PVM) RM-2821 Pareiškėjos atstovei yra išsamiai paaiškinusi PVM susigražinimo per PVM atskaitą tvarką.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 str. 4 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

Patvirtinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2017-03-23 sprendimą Nr. 69-29.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 str. 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos narė, pavaduojanti Komisijos pirmininkę

Lina Vosylienė

Komisijos nariai

Martynas Endrijaitis

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius